

Vaimuvirgutus.

Südasuvi märgib raugemist ja rahunemist. See on selline rahulik aeg, mil suvi veel kestab, kuid tal pole enam endist hoogu sees.

Eluläte osales meie praostkonna igasuvisesel leerilaagril Toolse Puhkekülas. Leerilaager on korraldatud alati koostöös teiste kogudustega, eriti meie naabri – Rakvere Kolmainu kogudusega. Samuti on laagrit toetanud mõned ettevõtted ning Lapua kirik Soomes. Suur tänu kõigile, kes andsid oma panuse sel või teisel moel. Suurim tänu aga Taevaisale, kes lasi kõigil hästi korda minna ja kinkis järjekordselt selle eriliselt hea õhkkonna, milles leerilaager ikka on toimunud!

Väikeseks vaimuvirgutuseks hakkab Elulättes ilmuma mälumäng. Küsimused hakkavad tulema ikka vaimulikust valdkonnast ja ajaloost. Kõige rohkem õigeid vastuseid andnud mängija saab auhinnaks raamatu. Head nuputamist! Ilmumist jätkab Karin-Kristeli järjejätkaja Vastupanu ja ilmumist alustab kaheosaline mõtisklus prohvet Jesaja raamatu 65. peatüki üle Vaimuvalguse andja.

Kõlaga see pealegi vastuoluliselt, kuid sageli on nii, et kui keha puhkab, siis vaim võib ikkagi olla virge. Küsimus on vaid selles, kuidas me oma vaimu virgutame ja valgustada lubame? Kuid olgu õnnistatud puhkehetked, sest selle ajal töötab meie vaim! Suve teine pool võiks just selleks olla hea aeg. Me tõmbame „juhtme seinast välja“, et kusagil mujal üks oluline juhe ühendada „Jumala Vaimu võrku“.

EELK VIRU PRAOSTKOND

3.-6.juuli 2017 TOOLSE PUHKEKÜLAS

Leerilaager 10. korda

Esimene leerilaager toimus 2008. aastal Kolu mõisas. Pärast seda on laagrit peetud igal suvel erinevates kohtades Virumaal – sealsamas Toolsel, Pühajõel, kuid kõige sagedamini Kadrinas.

Hoolimata kehvast ilmast toimus igasuvine leerilaager taas Toolse Puhkekülas. Osalejaid ja korraldajaid kogunes umbes 20 inimest. Meie kogudusest läbis leerikursuse kolm noort inimest, kelle ristimine ja leeriõnnistamine seisab veel ees.

Leerilaager on aastatega juba sissetöötatud leeriõppe vorm, mis on suunatud peamiselt noortele. Laagri jooksul läbitakse intensiivselt leerikursus, on palvet ja muusikat, kohtumist huvitavate inimestega ja ka sporti. Ja veel – leerilaagris saab alati hästi süüa. Kohtume järgmisel suvel jälle!

ARMAS LUGEJA!

Järgmises kolmes lehenumbri leiate Elulätte mälumängu. Valides vastuste variantidest õige välja, osalete auhinnamängus. Mäng kestab oktoobrini ja siis kuulutame välja ka õnneliku võitja. Kõige rohkem õigeid vastuseid andnud mängija saabki auhinna. Head pealehakkamist!

1. Mis aastal ilmus esimene eestikeelne täispiiblitõlge?

1. 1786.
2. 1772.
3. 1739.

2. Millist nime kannab Kadrina kiriku altarimaal?

1. Kristuse surm
2. Ristilt võtmine
3. Öhtu enne ülestõusmist.

3. Millist nime kandis kõige esimene luterliku kiriku 1785-aastal Tallinnas ilmuma hakanud ajaleht?

1. Ristirahva päevaleht
2. Ristirahva pühapäeva Leht
3. Hüüdja Hääl

Vastused palume saata **1. septembriks** mlerikson@gmail.com või pühapäeval kirikusse!

Vaimuvalguse andja

Tähelepanekuid prohvet Jesaja raamatu 65. peatüki kohta.
I osa.

Prohvet Jesaja raamatu 65 peatükk algab sõnadega: „Ma olen olnud kättesaadav neile, ke mind ei ole nõudnud, ma olen olnud leitav neile, kes mind ei ole otsinud.” (Jes. 65:1-2)

Tänapäeva kiiresti muutuv ja globaliseerunud maailmas mõjub prohvet Jesaja sõnum kõigile kristlastele väga selgesõnalise, lootustandva ja samas ka väga otsekohesena. Prohvet Jesaja raamatut peetakse ka üheks mahukamaks prohveti raamatuks Vanas Testamendis. Tegelikult on kogu prohveti ettekuulutus ehitatud üles kui lootusrikas palsam hingele, neile kes on segaduses ja ei tea, kuidas edasi minna. Miks ma nii arvan?

65 peatüki esimesed read viitavad selgelt sellele, et Jumal on kättesaadav ja kergesti leitav kõigi inimeste jaoks. Ta pakub inimkonnale lootust ja lohutust. Peatüki esimestest ridadest võime lugeda: „Ma olen kättesaadav neile, kes pole mind nõudnud.” (Jes. 65:1), (1. Joh.4:7) Seega on Jumala armastuses maailma ja inimkonna vastu peidus sootuks sügavam tähendus, kui ainult teadmine, et ta on selle loonud, et ta on Looja (1.Mo. 1:1). Piibel ütleb selgelt, et Jumal ise ongi armastus. Tänu sellele on võimalik osa saada aastaegade vaheldumisest, aegumatust looduse ringkäigust ja teadmisest, et külmale talvele järgneb alati kevad ja siis soe suvi, uus tärkamine, uus loodu. (Jes. 65:17-18).

Sajandeid tagasi ennustas see sama prohvet, et tuleb aeg, kui inimesed otsivad ning mõistavad Jumala tahet ja elavad loodusega täielikus tasakaalus. Ta selgitas, kui oluline on elada rahus ja kooskõlas, kus Jumal ise on inimestele vaimuvalguse andjaks (Jes. 65:16-25). Samuti kuulutas ta ette ka Önnistegija tulekut siia maailma ja seda, et see laps pärineb Aabrahami ja Jaakobi soost. (Jes. 65:9). Võiksime mõelda ettekuulutaja Jesaja sõnumile meie päeviks, sest see ergutab vaimu kaasa mõtlema, mõjub erakordselt julgustavana ja seda ajal, kus kõik on nii suhteline ja mitmeti mõistetav. Esitatakse küll palju küsimusi, suutmata aga leida õigeid vastuseid, ehkki infot on rohkem, kui kunagi varem.

Prohvet jätkab sõnadega: „...ma olen olnud leitav neile, kes mind ei ole otsinud.” Selles salmis on viide Jumalale, kui elu andjale, kes on alati leitav. Eks- Jumal on jätkuvalt armastav ja hoolib igast üksikust. Ta tahab meile öelda: „Vaata, siin ma olen.” (Jes. 65:1-2) Ta sirutab käed meie poole ja annab meile Piibli kaudu jätkuvalt armastavalt juhatust. Kui tähtis on katsuda end läbi Sõna valguses.

Sellele suvel võiks need prohveti sõnad meid panna jätkuvalt kaasa mõtlema kolmele väga olulisele momendile meie usuelus ja see ei puuduta üksnes mitte meie isiklikku elu, vaid ka koguduseelu tervikuna:

1. Jesaja kuulutuse olulisusele meie ajas.
2. Jumala armastus on alati tingimusteta ja kättesaadav kõigile inimestele.
3. Jumal hoolib igaühest. *Järgneb.*

VASTUPANU

VIII osa

Mait oli oma ametis nii mõnelgi korral pidanud sellistele küsimustele vastama, aga siin ta nüüd oli: kahe teismelise poisiga ühes õhtulauas ja ei teadnud millegipärast, kuidas alustada. Ta pani lusika kõrvale, kallas endale kannust klaasi vett, nõjatus tooli seljatoele ja vastas siis: „Vaata Veiks, kirikus palvetatakse ikka Jumala poole, aga Jeesus, Jumala poeg, ise on kõigile Piiblis selgitanud, et seda võib teha tema kaudu, sest tema on ainus tee Jumala juurde. Kindlasti on Kaupo sulle rääkinud, et Jeesus kannatas kogu inimkonna pattude eest ristil, eks?” „Ah, jaa, hakkam juba mõikama,” lausub Veiks.

Kaupo näole tekkis selle peale irooniline naeratus, kuid ta arvas siiski targemaks vaikida.

„Kõigele lisaks ei ole kirik ainult see torniga maja künka otsas, kus paar vanamemmekest pühapäeviti kohal käivad. Kirik on pühakoda, mõnes mõttes ajaloo mälestusmärk, koht, kuhu inimesed tulevad ja saavad sellest kiirest elutempost korraks aja maha võtta.”

Veiksil oli vaja selle üle veidi järele mõelda. Ta pidi eneselegi ootamatult tunnistama, et polnud sellest ristiga puuhoonest Vaos kunagi ei hästi ega halvasti mõelnud. Pigem oli ta arvanud, et noh jah, on kirik, aga las see siis olla.

Söömine lõpetati ja Mait kutsus mõlemad poisid elutuppa ja palus, et nad diivanil istet võtaksid. Ta ise astus klaasustega kapi juurde ja võttis sealt välja karbi vanade fotodega ning veel ühe väga paksu maalialbumi. Ta tuli nendega diivani juurde ja võttis istet poiste vahele, nii, et Kaupo jäi temast vasakule ja Veiks paremale käele.

„Noormehed, ma näitan teile midagi,” ütles ta siis.

Mait avas ettevaatlikult maalialbumi oma põlvedel ja alustas: „Aasta siis oli 1975. Olin seitsmene ja mu vansisa Lembit, kelle ehitatud talu see on, tegeles maalimisega. Palju loodust, kuid kõige rohkem pilte on ta maalinud Vao kirikust - just sellest torniga majast.”

Mait andis rääkides poiste kätte ühe pildi teise järele. Ühel neist oli Vao kirikut kujutatud talvel, jõulude ajal, teisel sügisel, lehtede langemise aegu ja kolmandal lubjatamise päeval, aastal 1977. „Ossaa! Vaat see on juba tõeline anne! Kas need on tõesti teinud teie vanaisa? Kõik või?”

„Jah, Veiko, olen neid siiani hoolega talle hoidnud ja näidanud vaid vähestele valitutele.”

„Tõesõna, siin on ju lausa Köhleri enese kätt tunda!” See oli esimene kunstnik, keda Veiksi isa ikka oli kiitnud ja praegu tahtis Veiks lihtsalt näidata, et talle kuulsad kunstnikud mitte tundmata maa ei ole.

„Ah, mis sa nüüd. Need on vaid mu vanapapa tehtud,” tegi nüüd ka Kaupo suu lahti ja pani vaadatud pildid albumi vahele tagasi. „Mina siin küll midagi erakordset ei näe.”

„Ära räägi midagi poeg, kas pole mitte sinugi hea joonistamise käsi vanaisalt päritud?”

Kaupo jäi jälle vait. Fotokarbist leidsid kõik kolm päris mitu lõbusat fotot sellest, kui Kaupo oli päris pisike beebi ja esialgne pinge ja kohmetus hakkasid vähehaaval taanduma. Mait tunnistas, et oli poistega kuidagi lihtsalt ja loomulikult sina peale saanud ja siis äkki tõusis Veiks püsti ja ütles, et ta peab hakkama koju minema ning mõne hetke pärast läinud ta oligi.

Elutuppa tekkis kummaline vaikus. Siis küsis Kaupo:

„Ae, paps, ma tahaksin su käest midagi küsida.”

„Mida nimelt?” Mait asetas asjad kappi tagasi.

„Mis juhtus sinuga seal terviseradadel?” küsis poiss ja punastas millegi pärast.

Mait ohkas ja vastas väga vaikelt:

„Tule, siia, Kaupo! Seisa minu vastu palun! Inimene ei pea kunagi teesklema, et ta on kõiges tugev, et ükski olukord teda hingesoppideni ei puuduta. Mees peab julgema tunnistada ka oma nõrkust, andma endale aega ja oskama ka nutta, kui vaja.”

„Aga mehed ei nuta ju?” imestas Kaupo.

„Kas mäletad piiblijutustust, kui Jeesus sälu seljas viimast korda Jerusalemma linnale lähenes? Piibel ütleb selgelt, et ta nuttis selle linna pärast.”

„Aga miks siis sina, täna?” küsis Kaupo.

Mait ei saanudki vastata, sest koridori peeglikapil hakkas mobiiltelefon äkki kutsuvalt helisema. Mait läks koridori ja võttis telefoni. Helistajaks oli Margit, haiglast. Ta teatas, et tahab neid mõlemat Kaupoga järgmise päeva pärastlõunal kindlasti näha. Tulgu nad teda vaatama, kaasa polevat midagi vaja võtta ja valmistagu nad end vaimselt juba ette, sest tal on neile üks põrutav uudis. *Järgneb*

Karin-Kristel Hansson.

3. augustil kell 11 leerimajas meisterdamise päev HEAD KÄED. Tere tulemast!

5. augustil kell 19 kirikus kontsert INDREK JURTSENKO (tenor), KÜLLI ERIKSON (orel)

19. augustil kell 11 SURNUAIAPÜHA HULJA KALMISTUL